

Jeg? En mobber?

Av Merillee Booren

Basert på en sann historie

“Vær gode mot hverandre” (Efeserne 4:32).

Det hadde vært en flott dag på skolen. Jeff hadde tilbragt alle friminuttene med å leke drager sammen med sin beste venn, Ben. Etter to år på sin nye skole, var Jeff glad for å endelig ha en bestevenn. Ben likte de samme tingene som Jeff gjorde, og de hadde alltid mye å snakke om.

Da Jeff kom hjem, så han at mamma ventet på ham. Hun virket slett ikke så glad. Smilet hans forsvant. “Jeff,” sa mamma, “jeg fikk telefon fra rektor i dag. Hun sa at du har mobbet en gutt i klassen.”

“Det har jeg ikke, det!” sa Jeff. Han visste at det var galt å mobbe noen. En mobber gjorde folk triste og redde. Jeff hadde aldri gjort noe slikt.

“Er du sikker?” spurte mor. Hun gjorde plass på sofaen til Jeff. “Rektor sa at du og Ben ber Sam om å gå sin vei, at han ikke er med i klubben, og at han ikke får være med om han ikke hopper fra toppen av sklien.”

Jeff så ned. Sam spurte om å få leke med dem nesten hver dag. Men *Ben* var hans beste venn, og de likte å leke for seg selv. Men det betydde da ikke at han hadde vært en mobber for det?

“Er det galt av Ben og meg å leke alene?” spurte Jeff. Det virket ikke rettferdig at noen kalte ham en mobber bare fordi han lekte sammen med sin beste venn.

“Dere to kan fortsatt bruke mye tid sammen. Men når Sam er i nærheten, er det galt å få ham til å føle seg utelatt og alene. Rektor sa du kalte Sam stygge ting fordi han ikke ville hoppe fra sklien.”

“Det gjorde jeg ikke, det!” sa Jeff. Men Ben hadde gjort det. Og *han* hadde ledd.

“Husker du hvordan du følte deg da vi flyttet?” spurte mor.

Jeff nikket. Det hadde vært veldig ensomt på skolen i begynnelsen. Han hadde bedt mye om at han måtte finne en god venn.

“Hva skulle du ønske at folk hadde gjort?” spurte mor.

“Jeg ønsket at de skulle invitere meg til å leke i friminuttene. Eller sitte sammen med dem i lunsjpausen.”

“Er det ikke fantastisk at du har slik en god venn nå?” sa mor. “Du kan være en som hjelper dem som er ensomme, slik du pleide å være. Jeg skal gi deg en utfordring. I morgen vil jeg du skal finne ut tre kule ting om Sam. Så kan du fortelle meg om dem etter skolen.”

“Det kan jeg sikkert få til,” sa Jeff mens han stirret på skoene sine. Han hadde ikke ment å være en mobber. Han ønsket å være snill som Jesus. I morgen kunne han si unnskyld til Sam. Og han kunne si til Ben at han ville at Sam også skulle få leke sammen med dem.

“Hei,” sa mamma. Hun vippet opp Jeffs hake. “Du er en god og snill gutt. Sam ville være heldig om han fikk deg som venn. Og vet du hva? Jeg vedder på at du vil finne ut at du er heldig som har Sam som venn også.”

Jeff smilte litt. Ben kunne fortsatt være hans beste venn. Det ville ikke skade å ha en annen venn også. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

VENNLIGHETSUTFORDRING

- Finn ut tre kule ting om en du ikke kjenner så godt.
- Tenk på hva Jesus ville gjort. Nynn en Primær-sang som “Hvis min Frelser sto hos meg”.
- Du trenger ikke å være bestevenn med alle, men du kan velge å være snill. Gjør noe hyggelig for en du ikke kommer overens med.

ILLUSTRASJON: CHRIS DANGER

